

[Lehwald.]

Jeg kan ikke ved denne Lejlighed tilbageholde et lille Hjertesuk, der skyldes, at vi efter min og manges Mening kunde have undgaaet Love som denne og adskillige andre Kriselove som Henstands-, Moratorie- og Akkordlove, der vel har virket til Gavn for mange — mere eller mindre vel fortjent —, men samtidig har virket uretfærdigt over for andre, hvis man i rette Tid havde faaet gennemført en Kornordning i Forbindelse med Svinereguleringen, der havde givet den egentlige Jorddyrker en Betaling for det avlede Korn, som dækkede Udgifterne ved Dyrkningen og gav en rimelig Avance. Vel fik vi gennemført en Kornlov, men den kom for sent, og Regeringen benyttede en øjeblikkelig Højkonjunktur til at undlade at forlænge Ordningens Gyldighed. Jeg har dog trods alt den Tro, at den højtærede Landbrugsminister ogsaa har faaet Forstaaelsen af, at Opfyldelsen af dette berettede Krav ikke kan udskydes længere, hvis der skal være Ligestilling mellem de forskellige Grene af det danske Landbrug.

Jeg skal med disse korte Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt og velvillig Behandling.

Jeppesen-Drusebjerg: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget, idet vi fra vor Side betragter de Ændringer, Lovforslaget indeholder, som Forbedringer.

Jeg forstod ikke rigtig en Udtalelse af den ærede konservative Ordfører (Lehwald) om, at en Kornordning skulde overflødig gøre dette Lovforslag. Det er ikke mig givet at fatte den Tanke, som ligger deri, og jeg tror, at man navnlig ude i Husmandskredse med stor Forbavselse vilde erfare det Bidrag, som vilde blive givet til Forbedring af Husmandsbrugets Stilling, hvis man fik gennemført en Kornordning i Stedet for den Lov, der tilsigtes med nærværende Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker Ordførerne for den enstemmige Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Rs. Nielsen) spurgte mig, hvorledes det vilde gaa med de bestaaende Foreninger, naar Afdragstiden for Laanene kan forlænges til 5 Aar. Jeg skal hertil svare, at dette kan Bestyrelsen selvfølgelig ikke gennemføre uden Tilslutning fra Garanterne, der er gaaet ind paa en 3-aarig Afdragstid; de kan selvfølgelig ikke forpligtes til Garanti ogsaa med en 5-aarig Afdragstid

for enkelte af disse Laan uden at give deres fulde Tilslutning dertil.

Det ærede 3de Medlem for 2den Kreds (Lehwald) beklagede, at der ikke var taget Hensyn til de Ændringsforslag, som blev stillet fra konservativ Side i Folketinget. Jeg anser disse Ændringsforslag for ganske overflødige, for jeg tror, at enhver vil indrømme, at det, at man antager autoriserede Revisorer, ikke absolut betyder, at saa er alting godt, og at det, at man undlader at tage saadanne Revisorer, betyder, at det er daarligt. Nu har Loven haft Gyldighed i 10 Aar, og man har gjort mange Erfaringer for, at enkelte smaa Foreninger har Revisorer, som sikkert er fuldt paa Højde med statsautoriserede Revisorer i Henseende til det Arbejde, her kræves, men Revisorer, som af mange Grunde kan faas til billigere Penge, hvorfor det er af stor Betydning for de paagældende Foreninger at kunne benytte disse Revisorer. Hvis man havde vedtaget det af de Konservative stillede Ændringsforslag paa dette Punkt, vilde det i Fremtiden være forbudt at tage ikke statsautoriserede Revisorer. Det vilde af mange Foreninger have været anset for meget daarligt, om man havde gennemført en saadan Ændring uden paa nogen Maade at skaffe en mere betryggende Revision, end vi har i Øjeblikket. Derfor maatte jeg modsætte mig det, ikke ud fra den Betragtning, at jeg ikke ønskede en lige saa betryggende Revision, som Det konservative Folkeparti ønsker.

Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at vi kunde have været fri for Lovgivning om disse Foreninger sammen med anden Kriselovgivning om Henstand, Moratorium, Akkord o. lign., vil jeg gerne sige, at selv det ærede Medlem, som jo mener at være saa forudseende, slet ikke, dengang vi i 1925 fik denne Lov eller i mange Aar derefter, har talt om en Kornordning, saa, naar det ærede Medlem eller hans Parti i sin Tid gik med til Loven i 1925 og til Ændringen af Loven i 1928 — da var der heller ikke Tale om en Kornordning —, kan jeg ikke rigtig forstaa, hvordan det ærede Medlem nu kan sige, at havde vi blot haft en Kornordning, havde denne Lov været unødvendig. Jeg vil ogsaa tro, det bliver vanskeligt for det ærede Medlem at faa nogen Tilslutning til sin Opfattelse hos de Mennesker ude i Landet, som interesserer sig for og benytter denne Lov, og som har Fordel af den. Hvorledes mon de vil stille sig til Spørgsmaalet om en Kornlov, der forhøjer deres Udgifter, men ikke giver den fjerneste Indtægtsforøgelse,